

BAKIŞ

Geriyeye Deęişim

HÜSAMETTİN
CİNDORUK

(T.B.M.M Önceki Başkanlarından)

Son beş yıl içinde ülkede bir değişim yaşanıyor.

Türkiye'nin seksen beş yıllık temel nitelikleri, değişim perdesi altında elden çıkarılmaya çalışılıyor. Geriyeye dönük değişim planlanıyor.

Halk çoğunluğuna yaslanmayan bir iktidar parlamento çokluğuna dayanarak yeni bir uygulamayı yürürlüğe koymaktadır.

"İlimli İslam" sloganının içeriği kesin ve anlaşılır biçimde açıklanmadan, özellikle bir kadro hareketi niteliğinde hızla sürdürülüyor. Alan genişletiliyor.

İktidarın önünde iki engel vardı.

İlki Anayasa Mahkemesi ve İdari Yargı, diğeride Cumhurbaşkanı.

Anayasadaki normların eksikliği veya yanlışları siyaseti kilitlediği alanlarda yargı ve Cumhurbaşkanı devreye girmiştir.

Siyasal iktidarı durdurma, denetleme işlevi parlamentonun elinden çıkmış, bu organlara ve zaman zaman da YÖK gibi özerk kurumlara koymuştur.

Bunlar geçici çözümlerdir.

Sağlıksız bir demokrasi dönemi yaşanıyor. İlk adım, rejimi işleten bir anayasa, seçim kanunu ve siyasi partiler yasasını hayata geçirmek olmalıdır.

İlimli islam hareketi de karşı devrim için önemli adımlar atıyor.

**

Cumhurbaşkanlığı için çetin ve dayatmacı bir süreç yaşadık. "Dindar bir Cumhurbaşkanı" deyimi önemli bir hedefi anlatıyor.

Halifenin geriyeye getirilmesi zor belki de şimdilik imkansız. Ne var ki,

"dindar" ya da "tarikat ehli bir müntesibin" Cumhurbaşkanı seçilmesi, önemli bir geriye dönüş adımı sayılabilir.

Burada "türban" kelimesi bir parolayı ifade eder. Esas, laik olmayan bir Cumhurbaşkanı seçimi, "emir" in ılımlı islamın askeri olmasıdır! Son Cumhurbaşkanı seçiminin kilitlenmesi, "siyasi" değil ideolojik bir dayatmanın bilinçli biçimde sahneye konulmasıdır.

Dikkat ediniz, bu süreç iktidar partisinin mağdur edilmesi olgusu diye seçim propogandasına temel alınmaktadır.

Aslında iktidar iyi niyetli olsa idi, muhalefet partileri ile anlaşarak kolayca tarafsız ve laik bir Cumhurbaşkanı seçilirdi.

Bu gerginlikte mağdur olan Cumhurbaşkanlığı kurumudur. Cumhuriyet tarihimizde ilk defa "uzatmalı bir Cumhurbaşkanı" görev yapıyor.

Buna karşın, tek dereceli seçim yasası anayasa mahkemesinin gündemine giriyor. Bir diğer deyişle, mahkeme bu kurumu bir ölçüde biçimlendirebiliyor.

Yeni Meclis dönemi, giderek önem kazanmaktadır.

CHP'nin iktidar partisi ile anlaşarak yüksek barajı koruması, bağımsızlara müşterek oy pusulasında yer verilmesi kesinlikle demokrasinin yozlaşmasıdır.

Anayasa, partilerin vazgeçilmezliği ilkesine dayanıyor. Son dönem parlamentosu ise partilerin seçime katılmasını zorlaştırıyor. Bağımsız katılımını kolay hale getiriyor.

Böyle bir aymazlığa CHP'nin katılmasını, çıkarlarını demokrasi inancına tercih etmek biçiminde yorumlayabilirsiniz.

Bu davranış, CHP'nin de iki partili bir parlamentoda ana muhalefet görevini yeterli bulduğu anlamına gelmektedir.

Üstelik bu kabul, AK Parti iktidarını "seçim sistemi" ve "siyasi partiler yasası" araçlarını kullanarak devam ettirme sorumluluğunu da CHP'nin omuzlarına yükler.

İki partili ve az bağımsız katılımlı yeni dönem meclisi bir kaosun zemini olacaktır. AK Parti, bu parlamento ile hedefine çok daha fazla yaklaşacaktır.

Hatta, kolay anayasa değişikliği ile mesela 367 oy veya katılım sayılarını düşürerek Cumhurbaşkanı seçebilecektir.

Ya da daha uyumlu bir Cumhurbaşkanı ile yoluna devam edecektir.

Seçimden sonra, tek dereceli Cumhurbaşkanı seçimini, AK Parti ve CHP gündemden çıkarırsa hiç şaşmam.

Ümit, Cumhuriyetin laik ve demokrat kimliğinin dayanma gücüdür.